

Afskrift.

Inspektoratet for Ølbeskatningen.

Kjøbenhavn N.

Uddrag af Aarsberetningen for Driftsaaret 1900—1901.

Sluttelig skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at den Nedsættelse i Skatten, som ved Lov af 11te Maj 1897 blev tilstaaet samtlige Bryggerier for de første 6,000 Tdr. som udleveres af hvert enkelt Bryggeri, bortfalder fra den 1ste April d. A., saaledes at Skatten for Fremtiden bliver 9 Kr. pr. Tønde, hvilket giver mig Anledning til følgende ærbødige Bemærkninger:

Som det af medfølgende Liste III, fremgaar, saa have de mindre Bryggerier i de sidste 5 Aar haft god, ja for adskillige endda stor Fremgang i Sammenligning med de store. Jeg tror imidlertid, at dette ikke er saa meget begrundet i den ved nævnte Lov givne Skattelettelse, som i andre Forhold. Et Bryggeris Afsætning beror først og fremmest paa en dygtig teknisk Ledelse, saa at Produktet falder i Forbrugernes Smag, dernæst i en energisk merkantil Styrelse. Mangle disse Betingelser, saa vil det sikkert vise sig, at en mindre Skattelettelse ikke vil kunne holde Bryggeriet oppe. Som bekendt var Hovedgrunden til, at Regeringen i Rigsdagssamlingen 1895—96 fremsatte et Lovforslag om en progressiv Skat, at Landets største Bryggeri (Gl. Carlsberg) havde erklæret, at samtlige Raamaterialierne paa den Tid vare sunkne i Pris, at man stod ved en Nedsættelse i Ølpriserne, og dette agtede dette Bryggeri at gøre ved kun at forhøje Prisen med 1 Kr. pr. Tønde, naar Ølskatten den 1ste April 1896 blev forhøjet fra 7 til 10 Kr. Tønden. Det formentes at de mindre Bryggerier ikke vare i Stand dertil, og for at støtte disse i Konkurrencen, blev der tilstaaet en Nedsættelse i Skatten for de første 6,000 Tdr. for hvert Bryggeri, hvorhos Skatten desuden blev nedsat fra 10 til 9 Kr., hvorved denne Skattestigning saaledes udelukkende faldt Bryggerierne til Last, medens Forbrugerne fritoges derfor. Efterhaanden er imidlertid Arbejdslønnen og forskellige Raamaterialier, saasum Kul, betydelig stegne i Pris, hvorfor Bryggerne have set sig nødsagede til at forhøje Ølpriserne, først i September 1899 med $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Tønde ($\frac{1}{2}$ Øre pr. $\frac{1}{2}$ Flaske), og dernæst i August 1901 med $\frac{1}{2}$ Øre pr. $\frac{1}{2}$ Flaske — 1 Kr. 92 Øre pr. Tønde, hvorimod Øl paa Fustager sidste Gang blev uberørt af Prisforhøjelsen. — Naar der tages Hensyn til, at Bryggeriforeningen arbejder hen til, at der skal være ens Pris paa Øl overalt i Provinserne, og at de smaa Bryggerier have den Fordel, at de ere beskyttede ved Fragten mod de store Bryggeriers Konkurrence, saa forekommer det mig, i Betragtning af alle tilstedeværende Forhold — navnlig ogsaa til det i det sidst forløbne Driftsaar givne Udbytte —, at de smaa Bryggerier ikke trænge saa meget til den bestaaende Skattelettelse, at der er Grund for Regeringen til at søge Gyldigheden af Lov af 11te Maj 1897 yderligere forlænget.